

OECD *Multilingual Summaries*

Development Co-operation Report 2015

Making Partnerships Effective Coalitions for Action

Summary in Dutch

Read the full book on: [10.1787/dcr-2015-en](https://doi.org/10.1787/dcr-2015-en)

Ontwikkelingssamenwerkingsrapport 2015

Effectieve partnerschappen als coalities voor actie

Samenvatting in het Nederlands

De ontwikkelingsactiviteiten die de internationale gemeenschap de afgelopen 60 jaar heeft ontplooid, hebben meetbare gevolgen gehad door de reductie van armoede, de verbetering van de menselijke gezondheid en het aanpakken andere grote uitdagingen. Desondanks wordt deze vooruitgang gehinderd door gefragmenteerde initiatieven, prioriteitsconflicten en een ongecoördineerde aanpak.

Tegelijk vervagen de nationale grenzen in onze steeds hechter verbonden wereld; het concept van nationale soevereiniteit die de basis vormde van traditionele internationale samenwerkingsverbanden staat nu steeds vaker onder druk.

Meer dan ooit bestaat er behoefte aan gecoördineerde actie. De Verenigde Naties heeft 17 ambitieuze, universele en verreikende Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen geformuleerd die tegen 2030 gerealiseerd moeten zijn. De verbeterde en uitgebreide internationale samenwerking binnen een wereldwijd bestuursstelsel dat wordt ondersteund door geschikte en wederzijdse aansprakelijkheidsmechanismen is van essentieel belang om deze doelstellingen te realiseren.

Partnerschappen leveren een krachtige ontwikkelingsstimulans

Nagenoeg iedereen is het ermee eens dat partnerschappen van cruciaal belang zijn voor de collectieve actie die nodig is om de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen te realiseren. Toch omvat het concept 'partnerschap' allerlei verschillende benaderingen, structuren en doelstellingen, zodat het moeilijk, zo niet onmogelijk is om er in algemene termen over te praten.

De Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen zijn echter universeel van aard en gelden voor alle landen. Ze zijn gebaseerd op respect voor diversiteit, context, behoeften, capaciteiten, beleidsbepalingen, prioriteiten, enzovoort. Willen partnerschappen effectief zijn, dan moeten ze deze wereldwijde doelstellingen aanpakken op basis van de prioriteiten van de individuele landen.

Binnen deze context helpen drie richtlijnen bij de realisatie van het volledige potentieel van partnerschappen na 2015:

- **1 - Actie en aansprakelijkheid** . Verantwoordelijk zijn voor de eigen inzet of nalatigheid. En indien nalatig, de mogelijke sancties accepteren, aangezien de beloften niet zijn nagekomen. Ook al zijn de overheden na 2015 de hoofdverantwoordelijken voor de moderne ontwikkelings samenwerking, toch komen hier ook allerlei andere stakeholders bij kijken: nationale overheden, parlementen, de burgermaatschappij, filantropische instellingen, multilaterale organisaties, bedrijven, enzovoort, en natuurlijk ook de gemeenschappen waar de ontwikkelingsinitiatieven plaatsvinden. Ook al zijn veel moderne verantwoordelijkheidsstructuren gestoeld op gemeenschappelijke principes voor een effectieve ontwikkeling, toch kunnen verschillende stakeholders de gemeenschappelijke ontwikkelingsagenda op verschillende wijzen aanpakken. Deze erkenning stimuleert vertrouwen en wederzijds respect en dat zijn twee factoren waarop het aansprakelijkheidsgevoel is gebaseerd.

Hoe kunnen we verantwoord te werk gaan gezien de toenemende complexiteit van internationale samenwerkingsverbanden? Er bestaat behoefte aan nieuwe manieren om elkaar te controleren, alsook meetbare beloften en normen die voortdurend worden herzien en bijgewerkt, zodat ze relevant en responsief blijven. Ook moet de gedeelde inzet en het politieke momentum worden gehandhaafd. Het is bovendien van fundamenteel belang om te verzekeren dat alle partners in de bestuursmechanismen vertegenwoordigd zijn en dat iedereen een inbreng heeft.

- **2 - Gecoördineerde en effectieve actie** . Gezien de toenemende diversiteit van de partners die betrokken zijn bij ontwikkelingssamenwerking, is het belangrijker dan ooit om dubbel werk en fragmentatie te voorkomen. Dit is al geruime tijd een uitdaging voor de effectiviteit van de ontwikkelingssamenwerking. Ook al kan effectieve actie na 2015 sterk worden gestimuleerd door deze partnerschappen op specifieke kwesties of sectoren te richten, zoals gezondheid, onderwijs of duurzame energie, toch betekent dit niet dat meer en grotere partnerschappen de beste oplossing zijn; de ervaring heeft geleerd dat dit in feite de vooruitgang kan hinderen in plaats van stimuleren. Gestroomlijnde partnerschappen waarin bestaande stakeholders en structuren worden geïntegreerd, zorgen voor minder gefragmenteerde en overlappende activiteiten, verlichten de rapportage- en de administratieve last voor opkomende landen, zodat de resultaten en de impact worden verbeterd. Partnerschappen, zoals die tussen de publieke en private sector, kunnen hun oplossingen opschalen en de scope van hun ontwikkelingsactiviteiten uitbreiden naar een groot aantal belanghebbenden, zodat ze resultaten behalen die individuele overheden, bedrijven en filantropische instellingen gewoonlijk niet alleen kunnen realiseren. Tot slot geeft een sterke inzet en goed leiderschap het benodigde momentum aan partnerschappen om complexe ontwikkelingsproblemen aan te pakken, op koers te blijven en de menselijke en financiële hulpmiddelen te mobiliseren die nodig zijn om het karwei te klaren.
- **3 - Op ervaring gebaseerde actie** . Voor de hervorming van de wereldwijde ontwikkelingssamenwerking die de moderne ontwikkelingsuitdagingen het hoofd moet bieden, zijn nieuwe gedragingen en een nieuwe geesteshuding nodig. Een dialoog aangaan en ervaringslessen leren zijn van essentieel belang voor deze veranderingen. De 11 casestudy's die in dit rapport zijn opgenomen vertegenwoordigen zeer uiteenlopende partnerschap-ervaringen en -benaderingen. Toch hebben ze allemaal één gemeenschappelijk element: erkenning van het belang van ervaringslessen, het delen van kennis en het in de praktijk brengen van de geleerde lessen en de 'best practice'. De Zuid-Zuid Samenwerking is een belangrijke manier om kennis te delen, zodat landen de ervaringslessen van anderen direct op hun eigen beleidsbepalingen en ontwikkelingsprogramma's kunnen toepassen. Verantwoordelijkheidsmechanismen leveren een bijdrage aan deze ervaringslessen. Ze verbeteren de kwaliteit van de ontwikkelingssamenwerking voor een betere impact en relevantie. Deze mechanismen variëren van beoordeling van de opzet, het beheer en de levering van de ontwikkelingssamenwerking door collega's, tot controle, rapportage en evaluatie om de samenwerking voortdurend te verbeteren.

Partnerschappen na 2015: nieuwe en innoverende functies

Bij de realisatie van de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen moeten allerlei stakeholders actief betrokken zijn, zoals:

- de privésector, voor de creatie van banen, technologische ontwikkelingen en investeringen
- de burgermaatschappij om de samenwerkingspartners aansprakelijk te houden, op nationale en wereldwijde actie aan te dringen en te garanderen dat de publieke hulpmiddelen op productieve en verantwoorde wijze worden geïnvesteerd.

Dit betekent dat de taak van overheden verandert. In het verleden waren overheden namelijk de grootste financierders van de ontwikkelingssamenwerking.

Een beleidsraamwerk voor partnerschappen na 2015

Het Ontwikkelingssamenwerkingsrapport 2015 onderzoekt de rol die partnerschappen spelen om de benodigde balans te verkrijgen tussen soevereiniteit en subsidiariteit, tussen inclusiviteit en differentiatie, tussen coherentie en specialisatie voor de realisatie van de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen. Op basis van de ervaringslessen zijn tien succesfactoren gedefinieerd die een raamwerk vormen voor toepassing en controle, zodat partnerschappen effectieve coalities voor actie worden:

- 1. Zorg voor leiderschap op hoog niveau.

- 2. Zorg ervoor dat de partnerschappen door het land worden geleid en context-specifiek zijn.
- 3. Voorkom dubbel werk en fragmentatie.
- 4. Zorg ervoor dat het bestuur inclusief en transparant is.
- 5. Gebruik het juiste partnerschapsmodel voor de uitdaging.
- 6. Ga akkoord over de principes, doelstellingen, implementatieplannen en bekrachtigingsmechanismen.
- 7. Verduidelijk de taken en verantwoordelijkheden.
- 8. Handhaaf een duidelijke focus op resultaten.
- 9. Meet en controleer de vooruitgang die wordt geboekt.
- 10. Mobiliseer de vereiste financiële hulpmiddelen en gebruik ze op effectieve wijze.

© OECD

Deze samenvatting is geen officiële OESO-vertaling.

Reproductie van deze samenvatting is toegestaan, mits het OESO-copyright en de titel van de oorspronkelijke publicatie worden vermeld.

Meertalige samenvattingen zijn vertaalde uittreksels van OESO-publicaties die oorspronkelijk in het Engels en Frans zijn gepubliceerd.

Deze zijn gratis te verkrijgen via de Online Bookshop van de OESO www.oecd.org/bookshop

Neem voor meer informatie contact op met de eenheid OECD Rights and Translation, Public Affairs and Communications Directorate op, rights@oecd.org of per fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Bezoek onze website www.oecd.org/rights

Read the complete English version on OECD iLibrary!

© OECD (2015), *Development Co-operation Report 2015: Making Partnerships Effective Coalitions for Action*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/dcr-2015-en